

MUDr. Eugen Rašev Ph.D.
Institut pro neurologickou rehabilitaci
a terapii bolesti v hybném systému
Gartenstrasse 12, 97422 Schweinfurt, SRN
Tel.: +49 9721 82425
e-mail: Eugen.Rasev@t-online.de

07.05.2013

Posudek vedoucího diplomové práce

Evaluace vlivu ruptury ligamentum cruciatum anterius na posturální stabilizaci
metodou posturální somatooscilografie před a po její operační rekonstrukci

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE

Fakulta tělesné výchovy a sportu

Vypracovala: Kristýna TRAPLOVÁ Vedoucí diplomové práce: MUDr. Eugen Rašev Ph.D.

Cílem práce bylo porovnat hodnoty posturální stabilizace před plánovanou rekonstrukcí ruptury ACL, jeden měsíc po operaci a po třech měsících, po skončení rehabilitace. Hodnocení byla prováděna na poraněné resp. operované dolní končetině i na nepostižené dolní končetině. Posturální stabilizace byla hodnocena pomocí metody posturální Somatooscilografie vyvinutou Dr. Raševem ve spolupráci s ČVUT v Praze.

Diplomová práce byla zpracována deskriptivně-asociační formou jako pilotní studie.

V úvodu autorka popsala dobře biomechaniku kolena a měkkých tkání včetně vazů. Poté se zaměřila na literární údaje o proprioceptivní funkci LCA a vhodně vysvětlila pojem posturální stabilizace z několika hledisek, stejně jako pojem posturální dysfunkce. Zpracovala problematiku objektivizace posturální stabilizace pomocí posturografie, vylíčila její nedostatky a dále popsala principy nové metody hodnocení posturální stabilizace – posturální Somatooscilografie, spočívající v hodnocení aktivního útlumu oscilačních pohybů standardizované nestabilní plošiny Posturomed opakovaných stojů na jedné dolní končetině po standardizovaných krocích na místě.

Ve výzkumné části práce bylo provedeno měření na Posturomedu při provokačním posturálním testu. Pohyb plošiny byl snímán pomocí akcelerometru, přenášen do diagnostického systému Microswing a vyhodnocen metodou posturální somatooscilografie pomocí programu Posturomed Commander.

Po operační rekonstrukci se ukázala schopnost posturální stabilizace lepší než před operací. Posturální stabilizace se i nadále na postižené dolní končetině zlepšovala. Avšak schopnost dlouhodobé stabilizace byla na výrazně nižší úrovni v porovnání se zdravými jedinci. Autorka diskutovala i možnost hodnocení indikace operačního řešení nebo konzervativní léčby po ruptuře LCA vyhodnocením výsledků posturální Somatooscilografie.

Je možné namítat, že studie obsahuje malý počet pacientů (9). Tato námitka je však platná pouze částečně, protože na druhé straně byla homogenita skupiny velmi dobře zajištěna – jednalo se o sportovce ve věku 20 až 40 let. Jsem toho názoru, že hodnocení většího počtu pacientů za cenu nedodržení striktních kritérií by bylo zatížené větší chybou než vyhodnocování uvedené homogenní skupiny. Přínosem práce bylo i nastínění dalších možností zlepšení vyšetřovací techniky včetně vyhodnocování posturální Somatooscilografie.

Diplomovou práci hodnotím jako velmi dobrou a doporučuji ji k přijetí.
MUDr. Eugen Rašev Ph.D.